

II.

Кога стигнаха тамъ горе
 На Мургашката равнина,
 Редъ се по редомъ оглеждатъ,
 Единъ на другъ се присмиватъ:
 Кой си изкжсалъ царвули,
 Кой си калпака изгубилъ . . .

Седнаха да си починатъ
 На Стоянови бачии
 И си Стояна питаха:
 — А бре, Стояне, Стояне,
 Кажи ни де е мечката,
 Мечката още мечето?

А Стоянъ си имъ говори:
 — Косовци, голи Босовци,
 Постойте малко, чакайте
 Стадото да си издоя,
 Па ще ви кажа кжде сж
 Мечката още мечето.

Вие юнашки, стегнете
 Пушкитѣ още саблитѣ.
 Пушкитѣ пълни пълнете,
 Саблитѣ остри острете!
 Па катъ ги Стоянъ погледна,
 Погледна и се засмѣя:

— Косовци, голи Босовци,
 Съ тия ли пушки и сабли
 Мечката вие ще бийте,
 Мечката още мечето?

А тѣ Стояну думаха:
 — А бре, Стояне, Стояне,
 Кажи ни де е мечката,
 Мечката още мечето,

Кжде сж, въ коя долина
 И ти ще гледашъ, Стояне,
 Какъ ще ги живи хванеме
 И живи съ ржце дереме! . .